

[Ole Olsen]

tidshorisont frem til 1995 alt, alt for snæver. De problemer, vi her beskæftiger os med, vil for en stor dels vedkommende få virkninger langt ind i det næste årtusinde. Jeg kan f. eks. gøre opmærksom på, at de boliger, vi bygger i de kommende år, først skal saneres længe, længe efter, at al Nordsøgassen er brugt op.

Det er indlysende, at når regeringen vælger denne korte tidshorisont, så låser man for en stor del problemstillingerne fast på en uønskelig måde. Man koncentrerer opmærksomheden om de energiformer, som vi allerede har i brug i dag, og eventuelt også om a-kraften, som i hvert tilfælde de borgerlige partier håber snart at få ført igennem. Man stjæler herved billedet fra de alternative energiformer. Disse energiformer vil naturligvis blive henvist til rollen som supplement til de energiformer, som fremhæves i rapporten.

Vi må derfor først og fremmest anmode regeringen om at komme i gang med at producere en eller flere alternative energirapporter, der på seriøs vis kan fremtræde som alternativer til den plan, som regeringen mener at vi må vedtage nu. Vi er naturligvis klar over, at produktion af alternative energiplaner ikke bør forhindre, at der træffes en række afgørelser vedrørende investeringer her og nu.

Jeg skal i denne forbindelse henvise til den alternative energiplan, som en række forskere tidligere har udarbejdet. Denne plan viste med al ønskelig tydelighed, at der var muligheder for at planlægge ud fra andre kriterier, end der er anvendt i regeringens energiplan, og at det var muligt at forestille sig en energiforsyning af dette land, der ligger endog meget fjært fra det, som regeringens beregninger nu viser.

Jeg mener ikke, at det er rimeligt at afvise alternative energiformer med en bemærkning om, at der ikke foreligger gennemarbejdede undersøgelser af deres muligheder. Det bør tværtimod være op til regeringen at sørge for, at undersøgelserne finder sted.

En væsentlig ting i enhver energiplan er, at den må indeholde meget væsentlige besparelser. Det bliver sagt, at planer vedrørende energi skal være realistiske. Jeg må spørge, hvorvidt det kan anses for realistisk energiplanlægning blot spagfærdigt at konstatere, at sparemålene ikke er opfyldt. Er det ikke mere urealistisk at tro, at vi kan undgå kata-

strofer af den ene eller den anden art, hvis vi ikke gør noget alvorligt for at spare på energien? Ved udgangen af denne debat bør det stå helt klart, at det såvel teknisk som økonomisk er muligt at spare enorme mængder energi. Jeg skal her henvise til Jørgen Nørgårds rapport »Husholdning og energi«, som netop er udkommet, og som blev meget omtalt i Politiken.

Jeg synes også, det kan være rimeligt her at henvise til energispareforanstaltningerne i den buket lovforslag, vi for nylig har behandlet her i salen. Jeg kan vedrørende den helt utilstrækkelige varmebesparelse i de offentlige bygninger henvise til en artikel i Børsen. Stigningen i elvarmeforbruget har været langt større end forventet, anføres det i rapporten. Det forekommer også her lidt for tamt blot at tage dette til efterretning. Jeg skal i denne forbindelse henvise til vor egen buket af forslag. Vi synes, at der bør indføres et forbud mod, at der ved nybygning indføres elvarme. Viser det sig, at det vil være ønskeligt af planmæssige grunde, at der visse steder anvendes elvarme, så må der dispenseres i disse tilfælde. Indføres der først elvarme, vil det ikke være let at foretage omstilling til andre energiformer til opvarmning.

Det anføres i redegørelsen, at energistyrelsen løbende har drøftet elforbrugets udvikling med elværkerne. Mig forekommer det mærkværdigt, at man tror, at elværkerne kan se objektivt på tingene. Vi kan dog konstatere, at elværkerne bruger en hel bunke penge på annoncering for at få folk til at anvende el til opvarmningsformål. Ville det ikke være rimeligt som et mindstemål af objektivitet også at drøfte udviklingen i elforbruget med folk, der har forstand på besparelser i elforbruget? Sådanne mennesker findes jo faktisk her i landet.

Jeg skal om lidt redegøre for vor holdning til gas- og kraftvarme. Her er tale om områder, hvor vi et langt stykke hen ad vejen er enige med regeringen. Drejer det sig derimod om a-kraft, så er det ikke hos os, at regeringen skal regne med at få grønt lys.

Jeg skal ikke fordybe mig i spørgsmålet om a-kraft. Her vil min partifælle hr. Gert Petersen senere redegøre for SFs stilling. Jeg skal blot bemærke, at regeringen åbenbart har regnet med, at det ikke ville være nødvendigt at diskutere reaktorsikkerhed. Om regeringen efter de sidste dages begivenheder